

dende ret på området. Justitsministeriet tilsluttede sig ved cirkulæret Straffelovrådets synspunkter og anmodede politiet om at lægge den i betænkningen anførte fortolkning til grund ved anvendelsen af de nævnte bestemmelser i tilfælde af afspærring.

Det blev i cirkulæret understreget, at bestemmelsen i normalpolitivedtægtens § 3 ikke vil være til hinder for afholdelse af almindelige demonstrationer, heller ikke selv om sådanne demonstrationer bevirker kortvarige gener, herunder mindre afbrydelse af færdslen, midlertidig afspærring af adgang til eller fra en ejendom eller lignende, når sådanne gener ikke er et tilsigtet led i afholdelsen af demonstrationen, men blot en typisk følge af demonstranternes samlede tilstedeværelse.

Den forståelse af normalpolitivedtægtens § 3, som er kommet til udtryk i betænkningen, er i 1980 tiltrådt af Højesteret. Sagen drejede sig om en fysisk blokade af en fragtmanshal. Højesteret fandt, at blokaden var strafbar efter § 3, og udtalte, at der ikke kunne gives de tiltalte medhold i, at der skulle bestå en hævdvunden ret til i en arbejdskamp at anvende en sådan blokade, der ikke er anerkendt som et retmæssigt kollektivt kampskridt.

At normalpolitivedtægtens § 3 således efter omstændighederne kan anvendes ved fysiske blokader er fastslået af Højesteret som gældende ret. En ophævelse af blokadecirkulæret vil derfor ikke ændre ved anvendelsesområdet for normalpolitivedtægtens § 3, men blokadecirkulæret er et godt redskab for politiet, da det i kort form giver en oversigt over gældende ret på området.

Regeringen kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

Dorte Bennedsen (S):

Dette beslutningsforslag hviler på en misforståelse, idet det af bemærkningerne fremgår, at der ved det såkaldte blokadecirkulære fra juni 1976 skulle være indført en nyfortolkning af politivedtægtens § 3.

Som det også er fremgået af den tale, ministeren just har holdt, indeholder blokadecirkulæret imidlertid Straffelovrådets tolkning af gældende ret – en tolkning, som også senere er tiltrådt af Højesteret ved afsigelse af en dom. Af gode grunde vil der ikke ske en ændring af gældende ret ved at ophæve et cirkulære. Den slags sker ved lovændringer.

Forslagsstillernes udtalte hensigt med forslaget er, at der skal være tale om »et konkret politimæssigt skøn som forudsætning for en eventuel indgriben i en faglig blokade.«

At det er tilfældet i dag, har vi jo for nylig fået demonstreret ved skraldemandskonflikten i Århus, hvor politimesteren efter et konkret skøn besluttede ikke at gribe ind i blokaden for netop ikke at optrappe konflikten.

Jeg kan derfor på denne baggrund sige, at vi ikke kan støtte det foreliggende beslutningsforslag.

Helge Adam Møller (KF):

Det Konservative Folkeparti kan ikke medvirke til at gennemføre dette beslutningsforslag. Vi synes, det er en klar retting, som enhver borger i dette land har, at hvis man ønsker at forlade sit hus, sit hjem, sin arbejdsplads eller et andet sted alene, sammen med andre, på en bil eller med andre redskaber, har man selvfølgelig lov til det, og hvis der er nogen, der forsøger at hindre det ved hjælp af den ene eller den anden eller den tredje form for blokade, så er det ikke alene politiets ret, men efter vores opfattelse også politiets pligt at sikre, at den frie færdsel kan foregå.

Derfor afviser vi forslaget.

Svend Aage Jensby (V):

Enhedslisten vil med dette beslutningsforslag pålægge ministeren at trække et cirkulære fra juni 1976 om visse strafferetlige spørgsmål i forbindelse med arbejdskonflikter tilbage. Den cirkulæreskrivelse, som forslaget omfatter, som man jo også i daglig tale kalder blokadecirkulæret, er som nævnt 20 år gammel.

Det blev i sin tid udstedt af den daværende socialdemokratiske justitsminister, Orla Møller, som herved levede op til en dagsorden, som var vedtaget af Folketinget den 4. juni 1976. Ministeren blev pålagt enten ved en ændring af normalpolitivedtægten eller ved udsendelse af en cirkulæreskrivelse til landets politimestre at tilvejebringe sikkerhed for, at retten til fri færdsel for borgere med lovligt ærinde ved blokader, herunder at sikre fri ind- og udbringelse af varer til en blokeret virksomhed, blev opretholdt.

Den dagsorden – som i øvrigt var foreslået af Venstres daværende ordfører under behandlingen af et langt mere omfattende forslag, nemlig en indføjelser af en bestemmelse i straffelovens § 261 om ulovlig frihedsberøvelse i forbindelse